

Bilag.

Bekendtgørelse om Danmarks ratifikation af den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1952 vedtagne konvention om minimumsnormer for social tryghed.

Ved kgl. resolution af 22. juli 1955 har Danmark ratificeret ovennævnte konvention, hvis tekst lyder som følger:

Konvention (nr. 102) vedrørende minimumsnormer for social tryghed.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 35. møde den 4. juni 1952, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til minimumsnormer for social tryghed, der er opført som 5. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention,

vedtager i dag, den 28. juni 1952, følgende konvention, der benævnes konvention om social tryghed (minimumsnormer) af 1952:

Afsnit I.

Almindelige bestemmelser.

Artikel 1.

1. I nærværende konventions forstand

a) betyder udtrykket „foreskrevet“ eller „nærmere bestemt“: fastsat ved eller i medfør af nationale love eller administrative bestemmelser;

b) betyder udtrykket „bopæl“ sædvanlig bopæl inden for den pågældende medlemsstats territorium og udtrykket „person med fast bopæl“ en person, der sædvanligvis er bosiddende inden for den pågældende medlemsstats territorium;

c) betyder udtrykket „hustru“ en hustru, der forsørges af sin mand;

d) betyder udtrykket „enke“ en kvinde, der blev forsørget af sin mand på det tidspunkt, da han afgik ved døden;

e) betyder udtrykket „barn“ et barn under den alder, hvor skolepligten ophører, eller under 15 år, således som det måtte være foreskrevet;

f) betyder udtrykket „ventetid“ en bidrags-, beskæftigelses- eller opholdsperiode eller en kombination heraf, således som det måtte være foreskrevet.

2. I artiklerne 10, 34 og 49 betyder udtrykket „hjælp“ enten direkte hjælp i form af behandling eller indirekte hjælp i form af refusion af udgifter, der er afholdt af pågældende.

Artikel 2.

Enhver medlemsstat, for hvilken konventionen er i kraft,

a) skal gennemføre

- i) afsnit I;
- ii) mindst tre af afsnittene II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX og X, herunder mindst et af afsnittene IV, V, VI, IX og X,
- iii) de tilsvarende bestemmelser i afsnittene XI, XII og XIII; samt
- iv) afsnit XIV; og

b) skal i sin ratifikation angive, med hensyn til hvilke af afsnittene II—X den accepterer konventionens forpligtelser.